

[Niels Helveg Petersen.]

linger. Det er formålet med kildeskat at nå denne størst mulige endelighed, så efterreguleringer undgås, men samtidig vil jeg da også gerne slå fast, at disse radikale ønsker på ingen måde har forsinket arbejdet i regeringen med at forsøge at gennemføre kildeskatten til det tidspunkt, som var fastsat. Vi har ikke med disse principielle ønsker villet lægge nogen som helst hindringer i vejen for kildeskat til 1. januar 1969, men det er lige så klart, at noget af det, vi ønsker på det lange sigt at nå med kildeskatten, er denne størst mulige overensstemmelse mellem de løbende indtægter og betalingen af skat.

Per Hækkerup: Jeg skal ikke prøve på at gå ind i den debat om datoer, som nu har været ført med stor iver; jeg synes nok, at debatten her har bragt adskillig klarhed over, hvordan man skal vurdere den situation, der er opstået. Men jeg vil gerne sige til finansministeren, at når vi i socialdemokratiet har den opfattelse, at det her ikke blot drejer sig om rent mekaniske ændringer, for at kildeskatten kan træde i kraft den 1. januar 1969, så bygger det jo på den viden, vi har om den holdning, de tre partier igennem, skal vi sige det sidste par år har indtaget til denne skattereform. Vi skal jo ikke glemme, at det er ikke et år siden, at det ene af regeringspartierne stemte imod kildeskatten, og at det andet af regeringspartierne undlod at stemme. Og jeg vil da gerne erkende, at vi var glade for, at det konservative folkeparti stemte for kildeskatten.

Jeg vil også gerne sige, at jeg har i hvert fald personlig den opfattelse, at den højtærede finansminister og hans parti utvivlsomt gerne havde set kildeskatten gennemført pr. 1. januar 1969, men jeg er ikke sikker på, at interessen er lige så levende hos de to andre regeringspartier.

Se, jeg lagde mærke til, at finansministeren fortalte, at der var enighed imellem regeringspartierne om at nedsætte en studiegruppe, som skal undersøge mulighederne for at gennemføre en kumulativ kildeskat. Ja, det var en ganske interessant udtalelse. Den svarer nemlig nøjagtigt til ordlyden i et efter statsministerens mening ikke eksisterende dokument, som blev offentliggjort

i Jyllands-Posten den 1. februar i år. I dette dokument siges der videre — det er altså den ikke-eksisterende aftale mellem de tre regeringspartier, som finansministeren kunne citere fra — i denne artikel i Jyllands-Posten siges der videre i det samme afsnit, punkt 6:

„Kildeskatten søges gennemført snarest. Der er enighed om at søge den etableret fra 1. januar 1969. Hvis dette ikke kan gennemføres, skal der gives folkettinget en redegørelse for grundene hertil.“

Det var godt forudset i slutningen af januar måned, at den redegørelse skulle gives folkettinget; det er den, vi nu oplever, redegørelsen for grundene til, at kildeskatten alligevel ikke kunne gennemføres. Jeg er altså bange for, at de konservative i den utvivlsomt interne diskussion, der har været imellem de tre regeringspartier, inden de dannede regering, her måtte give sig og ikke kunne få, hvad jeg tror var deres principale ønske: kildeskatten gennemført fra 1. januar 1969.

Men må jeg så gøre en bemærkning til til finansministeren. Se, én ting er spørgsmålet om at få gennemført kildeskatten pr. 1. januar 1969, og dér forstår jeg har regeringen besluttet at bøje sig for det, man kalder en fysisk hindring for det. Et andet spørgsmål er spørgsmålet om det skattefrie år. Jeg hørte godt finansministerens redegørelse; jeg har forstået, at kommunerne har afvist den ene af de løsninger, som har været drøftet, men jeg beder finansministeren forstå, at der er titusinder af mennesker i dette land, der i tillid til, hvad den tidligere regering sagde, og hvad den nuværende regering har sagt, har disponeret ud fra, at den indtægt, man erhvervede sig i 1968, ikke kom til eller kun med visse modifikationer kom til at danne grundlag for skattebetalingen. Disse mennesker er i god tro og har i god tro disponeret derudfra. Jeg vil, så indtrængende som jeg kan, henstille til finansministeren at søge at finde en løsning, sådan at disse menneskers gode tro ikke kommer til at vende sig til en ond tro over for det, der bliver sagt af dette høje tings politiske partier og af denne regering. Jeg tror, det vil være muligt, jeg er ikke skatte-tekniker, men jeg tror, det vil være muligt for finansministeren og hans medarbejdere at finde en form, hvorunder man kan løse